

NUMMER 42, SIDE 24 - AUGUST 2007

МОТОЦИКЛ

Organ for Dansk Ural/Dnepr Motorcykelklub
www.dnepr.dk
ISSN 1901-8312

Medens KMZ-fabrikken i Kiev (der har fremstillet Dnepr og K750) bestemt ikke fremstiller mange motorcykler længere, går det meget bedre for IMZ i Irbit. Deres største kunde er USA, hvor Ural-motorcyklerne er ganske populære. Vi ser her de to amerikanske ural-fans **Crazy Bob** og **Ian** på tur.

NUMMER 42, SIDE 1 - AUGUST 2007

Er jeg ond? Hvorfor vil jeg ikke udspørges?

Da jeg var 16 år og endnu mere naiv, søgte jeg ind som mathelev ved hæren. Jeg var til en slags session, hvor vi blev undersøgt i alle ender og kanter, og en del af oplevelsen bestod i, at vi fik udleveret et spørgeskema på mange sider A4.

Der var mange spørgsmål. Spørgsmålene var meget private. De gik tæt på. Meget tæt på.

"Det er af største vigtighed, at i udfylder disse spørgsmål, så sandfærdigt som muligt, og I kan være helt trygge. Kun hærens militærpsykologer vil få svarene at se."

Jeg udfyldte skemaet. Jeg afleverede skemaet, og jeg glemte alt om skemaet.

Syv otte år senere var jeg vagthavende befalingsmand i en weekend. Jeg kedede mig. Sad på kompagnikontoret og kedede mig. Hvad er der i skrivebordet? Jeg åbnede skuffen og så hængemapper. En mappe for hver befalingsmand. Jeg dykkede ned i min egen mappe og så diverse papirer fra hærens skoler og tjenestesteder.

Pludseligt frøs blodet i mine årer til is. Det militærpsykologiske spørgeskema fra Jægerspris Kaserne! Jeg pillede det ud af mappen.

"Kun psykologerne vil få det at se" God morgen min bare ... Papirernes æselører og mærker efter fedtede fingre viste, at *mange* havde læst en naiv, 16-årig drengs besvarelser af nogle nærgående spørgsmål.

Indvendigt var jeg helt hvid af raseri. Jeg tog det nussede spørgeskema udenfor og brændte det stille og roligt af.

Da jeg senere blev sendt som kryptoofficer til Gaza, medbragte jeg en stor brun, forseglet kuvert indholdende mine personlige papirer. Uden på kuverten var en liste over indholdet. Når man så nøje efter var linjen, der fortalte om spørgeskemaet omhyggeligt raderet ud. Spørgeskemaet eksisterede ikke mere.

I dag er jeg blevet meget klogere. Jeg har flere gange observeret, at sådanne forsikringer om, at "dette bruges kun internt. Det er helt fortroligt" ikke passer. De overtrædes konsekvent på det groveste. Når jeg blev tvunget til at deltage i sådanne undersøgelser brugte jeg en af de følgende fremgangsmåder:

- Jeg afgav jeg de svar, som jeg gætter på at modtageren gerne vil høre.
- Hvis det ikke var net at se, hvad de gerne ville høre, så valgte jeg helt neutrale svar.
- Hvis jeg føler mig meget sikker på at være anonym, kunne jeg finde på at vælge vildt ekstreme og helst selvmodsiggende svar.

Så kunne de have det så godt! De røvhuller.

/Erik P

SPØRGESKEMA:

- Er barnløshed arvelig? Ja Nej
 Hvis du er blind, så sæt kryds her

rotorvinger blev drejet rundt af en elektromotor. Når jeg betænker, hvor megen tid vi andre kan bruge på blot at holde en motorcykel OK, er det utroligt hvad Torsten og Teknikverein Pütnitz kan overkomme.

15. september strammes skruen

I al ubemærkethed og i den hellige terrorbekæmpelses navn, går Danmark et skridt nærmere det totale overvågningssamfund. Herefter skal bl.a. flg. registreres (ifølge BEK nr 988 af 28/09/2006):

- Hvilke hjemmesider du besøger
- Hvem du email'er med
- Hvem du telefoner med inkl. tidspunkt og varighed
- Hvem der køber taletidskort

"OK med mig, for jeg har ingenting at skjule", siger du måske. I biler med transport af dyr til slagtning, vil det være oplagt med videoovervågning. Du vil således nok heller ikke modsætte dig at der i din bil indbygges en log, der ikke blot viser *hvor hurtigt du har kørt*, men også hvor du har været. At man med overvågningskameraer i hjemmene sikrer sig imod pædofili. Der kommer mere af den slags. Tro mig.

Vendelboer

Børge Jensen blev kørt til Hjørring Sygehus meget slemt tilredt med åbne brud og hudafskrabninger. Sygeplejersken udspurgte ham til journalen om navn, fødselsdato, adresse – og om han var gift?

"Nej, nej, nej! Jeg såmænd bare væltet med min knallert!", var svaret

Erik Petersen

Næste nummer af dette blad ukommer i oktober 2007.

Indlæg til bladet skal være velkomment, send dem til Erik Petersen, Høgevej 5, Bruunshåb, 8800 Viborg, eller email til **Ural@dnpr.dk**.

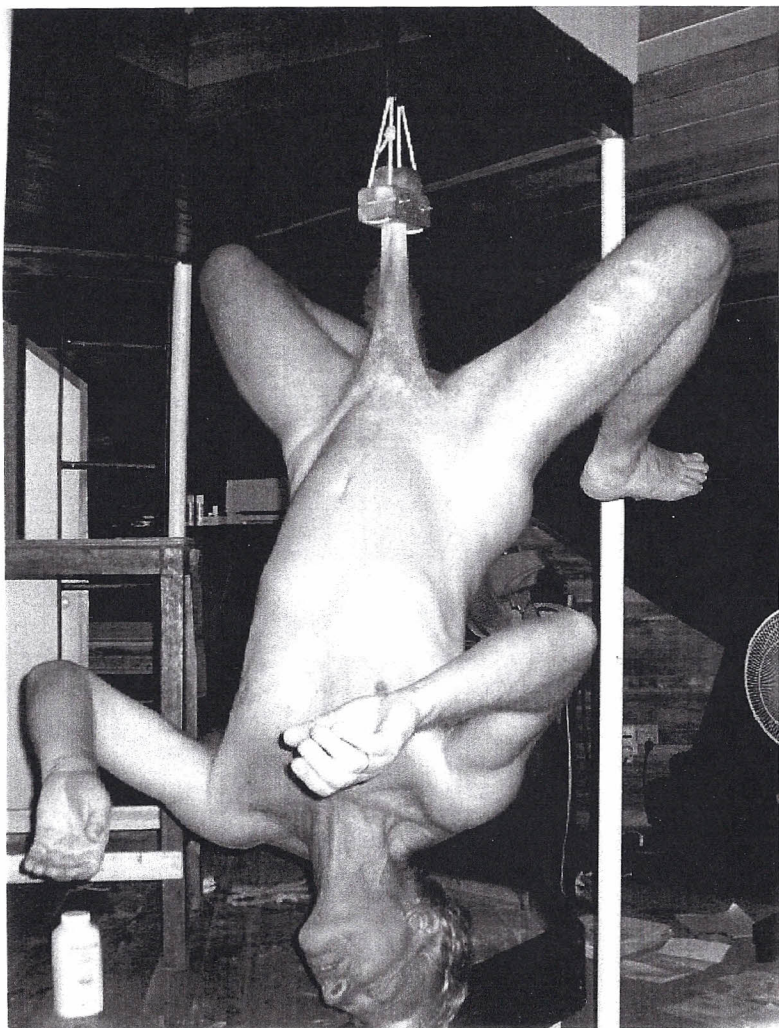
Hvis du fremsender elektronisk tekst, så lad være med at skrive i Word, Word Perfect eller lignende. Jeg vil helst have en ren tekstfil og eventuelle billeder separat.

"Min søn! Du skal ikke lave samme fejl i Irak, som jeg gjorde med din mor. Træk dig ud i tide!"

Selv om den nye bestyrelse først for alvor tager fat fra 1. januar 2008, er man gået i gang med det forberedende arbejde. Man har noteret sig *slaphed i forbindelse med kontingentindbetalingen* under Erik Petersens diktatur. Selv om Jønke har tilbudt hjælp med dette problem, er den nye bestyrelse opsat på at klare opgaven selv. De er i færd med et forskningsprojekt i *alternative kontingentindrivningsmetoder*.

Nedenstående billede viser en fremgangsmåde, der ifølge den kommende bestyrelse skulle garantere gode resultater:

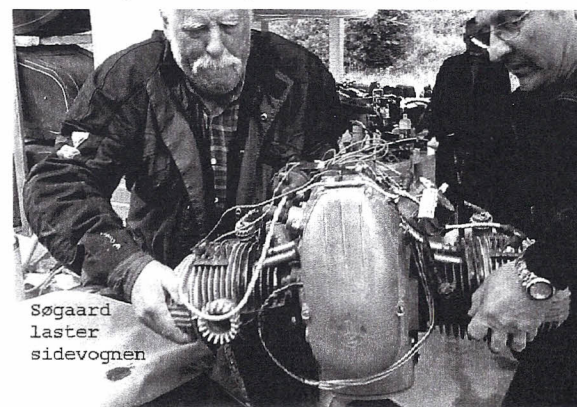

et par maskiner komme ind til lejren. Det viste sig at være venner fra den norske russerklub, Øystein og Jørn Erik. Kaj Erik og jeg greb et par lygter og hjalp dem med teltene. Som tak bød de på netop indkøbt øl, men enten må det have været meget mørkt, der hvor de havde handlet, eller også levede de norske gutter op til rygget om, at nordmænd ikke har en skid forstand på øl - for føj for en havkat, hvor det smagte. Det viste sig, at flaskerne indeholdt pilsner/lemon med 0,04 % alkohol. Det lo vi meget af den sommeraften. Det skal lige nævnes, at Øystein senere på træffet gjorde os alle ære, idet han fik præmien (et poleret stempel med inskription), som den, der havde kørt længst for at komme til Pütnitz.

Næste dag skulle det så undersøges, hvorfor Kaj Eriks maskine havde gået lidt mærkeligt det sidste stykke vej. Stor var forskrækkelsen, da topstykkerne kom af, begge udstødningsventilsæderinge var gået løse, og hver ring sad nu om hver sin ventilstang som en hulahopring på en cirkusprinsesse. "Hvo'n faen" maskinen har kunnet køre til sidst, er et under og kan vist kun skyldes Kaj Erik fynske besværgelse. Således burde turen vel nu være slut for Kaj Eriks vedkommende. Men nu kommer historien om rigtig gode kammeraters hjælp.

Hattemagerens kone Berit og mor Birgit var ankommet i bil. Hattemageren skulle være tilbage på arbejde mandag. Løsningen blev, at Hattemageren kørte med dem hjem i bilen og helt uselvisk stillede sin russer til rådighed for Kaj Erik. Nu var der bare problemet med at få Kaj Eriks maskine til Rostock og videre over med færgen, hvor Falck kunne tage sig af sidste transport til Ringe. Her kom så vores gode kammerat og klubmedlem Carsten Schweder fra Skanderborg til hjælp. Ikke alene taler Carsten perfekt tysk, han er også benådet med fabelagtige talegaver. Det lykkedes ham således at overtale en af de tyske deltagere til at udlåne deres autotrailer til transport af Kaj Eriks maskine til Rostock. I Rostock ville Hattemageren så trække den om- og fra borde. At Carsten var i bil til Pütnitz, så han kunne køre med traileren, er en helt anden historie, og den tror jeg, Carsten selv skal spinde en ende på. Men sagen var, at Kaj Eriks fortsatte tur var reddet takket være brillant kammeratskab. Rigtig godt gået Jørgen og Carsten.

Med Kaj Erik var vi nu 11 m/k i selskabet, og hans alder ødelægger heller ikke noget i statistikken, vi var stadig en homogen gruppe i alder mellem 51 og 75 år. Søndag morgen tog vi afsked med Pütnitz - trods regn med mange gode og sjove minder. Turen går nu sydøst på til byen Bismark, 4 km fra den Polske grænse, her holder Udo og hans kone Oksana til på Hof- Klinger. Udo's varelager med russerdele får virkelig tænderne til at

Søgaard
laster
sidevognen

løbe i vand, og der blev da også handlet flittigt. Søgaard fik i lighed med sidste år overiæs. I år blev der blandt meget andet også en komplet motor placeret i sidevognen, hvilket virkelig fik støddæmperne på overarbejde. Det blev til nogle dages camping hos Udo, hvor vi også i år blev flot og gæstfrit beværtet. Udo havde i år fået lavet en lækker "smugkro" på 1. sal over varelageret, hvor han

Referat fra første Generalforsamling på Fynstræffet lørdag den 11. august 2007

Jørgen "Antikrist" starter med at præsentere sig selv og det Sjællandske KGB, samt meningen med denne generalforsamling. Han fortalte, hvorledes klubben i sin tid startede med en annonce i den blå avis indsat af Finn Olsen.

Der var blevet udarbejdet et forslag til en bestyrelse, af den nye klub. Tiltrædelse fra den 1. januar 2008.

Der skulle vælges **generalsekretær, kasserer**, samt nogle menige bestyrelsesmedlemmer. Der var enighed om valg af **fem menige bestyrelsesmedlemmer**. Løbetiden blev også diskuteret, så at der er en overlappning og ikke en 100% udskiftning ved hvert valg.

Der blev læst et udkast til klubregler op, som Søgaard havde fået fra en norsk klub. Der var 10 punkter. Ud fra disse vil vi så lave vores egne, på dansk med nogle ekstra tilføjelser. Kommer senere!

Vi snakkede også om vores klubblad. Det bliver i første omgang os selv der skal stå for dette med 4 eksemplarer om året, hvoraf de fleste vil komme i højsæsonen.

Der blev diskuteret lidt om vores funktion af hjemmesiden, Passiv/Aktiv. Erik fra Viborg ville fortsætte sit arbejde med vores hjemmeside, som vi vil tage op igen når det hele var faldet på plads³.

Der var enighed om at en opdateret medlemsliste vil blive udsendt med de sidste klubblade, når man fik et nyt medlem.

Der er udarbejdet et opdateret email- & adresse liste over bestyrelsen, der er udgivet på vores forum på internettet.

Følgende punkter blev vedtaget.

1. Klubbens navn er uændret: Danske Ural/Dnepr Motorcykelklub
2. Klubblad vil udkomme fire gange årligt
3. Medlemmers kontingentindbetaling, bliver senest den 31 januar, hvert år. Cirka 10 dages respit herefter, ellers udmeldelse. Hvis man herefter igen ønsker medlemskab, koster det et indmeldesgebyr.
4. Med det første klubblad den 1. marts vil der medfølge en opdateret medlemsliste.
5. Dialogen i klubbens bestyrelse vil i første omgang være via telefon samt email.
6. Klubben får et nyt gironummer samt en netbankopkobling.

Referent
Carsten Schweder

³ Domænet www.dnepr.dk ejes af Erik Petersen, men han er fortsat villig til at stille det til rådighed for klubben som diktatorisk webmaster

De 2 gæve gutter fik hvilet ud på hver en briks og blev næste dags morgen beværtet med kaffe og morgenbrød, hvorefter der blev takket af. Søgaard, den filur, fik dog betroet hende, at hvis hun udover sit karatebælte og jagttegn også fik sig et motorcykelkort, så var han manden, der nok skulle skaffe hende en russermaskine. Fed måde at hverve kvinder til klubben på - bliv bare ved med det Søgaard.

Og på den måde sluttede 11 friske russeres 9 dages odysse, der trods dårligt vejr og varierende maskinproblemer alligevel var præget af et helt fantastisk sammenhold med devisen en for alle og alle for en, hvilket gør, at vi alle er klar til at tage af sted igen.

Tak til alle for en super dejlig tur. Billeder fra turen kan ses på www.westborg.dk

Med kammeratlig hilsen
Oliesheiken

Til Pütnitz i to forsøg

Carsten Schweder beretter her om viljen til at komme til Pütnitz på trods af klimaændringer og en motor, der ikke ville samarbejde.

Alt var planlagt i mindste detalje, men alligevel fandt jeg ud af tirsdag eftermiddag, at der manglede kompression på højre side. Fik snakket med Flemming i Ølgod. Jeg kunne komme ned, og så kunne vi se på det. Jeg kørte til Ølgod. Det viste sig, at hverken ventilen eller ventilstyret fejlede noget. Derfor blev vi enige om, at jeg skulle snakke med Varde Cylinderservice - dem der tidligere havde renoveret det.

Kom sent hjem, stod igen tidligt op, og var i Varde igen kl. 6:45 onsdag morgen. De kunne ikke forklare fejlen, fordi alt var i orden, både ventil, ventilstyr og ventilsæde, og alligevel berørte ventilen kun i 1/3 af sædet. Det blev rettet. 100 kr til morgenbrød. Fortsatte på arbejde, hurtigt hjem igen for at samle jernet. Herefter kørte russeren igen. Den havde aldrig kørt bedre. Jeg havde her inden turen, fået lov til at investere i et par K-68 karburatorer. Jeg

korrekt, fordi fartbøller nok finder et misbrug her.

Konklusioner:

Nu slap jeg for at bruge ca. 1500 kr på nyopdateret software version 6.6 til min TomTom der også omfatter Kroatien. Det trængte den også til. Faktisk ville den have haft mig navigeret ud over en pløjemark, da jeg i foråret var i Tyskland at hente min nykøbte motorcykel. Nu kan jeg glæde mig over at have en stænktæt Navigon TE 6000 der også er beregnet til motorcykel med en vandtæt Navigon tanktaske!

Når et kommer til alt er jeg ikke i tvivl om at navigatore er en af de bedste tiltag trafikanter kan udnytte. I min tid som redaktør på et motorcykelblad mente flere medlemmer at det gjorde trafikanter dumme, og at de mistede stedsansen.

Denne påstand syntes jeg dog ikke om. Tværtimod mener jeg, at trafikanten med en navigator nu har mulighed for at skærpe sanserne *på det der rør sig rent sikkerhedsmæssigt i trafikken*, i stedet for at skule til et kort samtidig med, at han diskuterer med passageren ved siden af, om hvor det er mest fornuftigt at lægge ruten.

Med den mangedoblede tilvækst de sidste 30 år af lastbiler på vejene (fordi vi ikke er kloge nok til at udnytte søtransportvejen og jernbanen) er det også rart at blive navigeret ud i masse kønnatur på de små veje. Det prioriterer navigatoren, hvis man *har sat den op til det* når den via TCM ved at der er tæt trafik og kører på de store veje.

Resume hjemvendt efter ferien

Ja nu er jeg så vendt tilbage efter vores kørsel selv ferie til Kroatien. Det var nu rart med aircondition i bilen, for det har været en varm sommer sydpå. Vores Transonic TE6000 navigator med Navigon styresystem fungerede fint, 4 gange på vej sydpå blev vi navigeret ud på de små veje, hvorfra vi kunne se at der på motorvejen, hvor vi skulle have kørt holdte alle andre i flere timers kø.

Indberetningerne om kødannelser er nok ikke så god i Østrig. Her blev vi et sted navigeret væk fra motorvejen. Fra de små zigzaggede veje som vi kørte på i en halv time, for at nå det stykke som vi kunne nå på motorvejen på 5 minutter. Her kunne vi indimellem se en motorvej uden kø, for så til sidst at blive navigeret på motorvejen og side 1 time i kø! Øv-øv. Her var der over flere timer tydeligvis sket en fremrykning af kødannelsen uden at det var blevet indberettet til satellitnavigationsselskabet, så man havde fået TCM frakørselsordren 12 km længere fremme på motorvejen. Det kan jeg godt acceptere, da den nok har sparet mig for at sidde i kø i 6 timer under min ferie.

Nu har Føtex her efter ferien fået min TomTom-model tilbage. Den er nu ikke tom og virker med en nyopdateret version jeg fik gennem en kammerat.

Til alle trafikanter kan jeg kun varmt anbefale en navigator, da en udmærket model jo efterhånden er billigere end en undervognsbehandling.

Finn Olesen

til Gedser med ca. 80 km/t fra Skanderborg. Derfor besluttede jeg mig for at forsøge at køre hende i møde. Aftalte med hende, at jeg ville ringe engang imellem på turen op gennem Sjælland.

Vi startede. Det sjaskede ned med en rigtig god vind. Inden afgang var Henrik henne ved billetlugen for at spørge om Storebæltsbroen var eller ville blive lukket for lette køretøjer. Det ville jo passe fint! Men det var broen ikke lige nu. Om den ville blive lukket senere, vidste de ikke. Vi sagde farvel til hinanden, hvorefter ungerne og jeg begyndte opturen - og det regnede meget!

Vi ankom på et tidspunkt (ud på natten) inden vejen bliver til to sporet vej til et sted, hvor der var opstillet mange skilte på vejen. Ved nærmere eftersyn stod der, at vejen var oversvømmet. Vi satte hastigheden ned. Det er begrænset, hvor hurtigt man kan køre med 1½ cylinder. Der var nogle biler på stedet, men der var også noget mærkeligt ude til højre. Det var først da vi kom tæt på, at vi så, at det var en Peugeot 406 derude på marken med vand op cirka til over midten på døren. Aquaplaning med for høj hastighed.

Vi fortsatte, vi kom så til Farøbroen. Lige inden vi skulle over, rev Sebastian mig i armen, og råbte noget, som jeg ikke forstod. Jeg winkede ham af. Det var nok ikke så vigtigt. Straks efter at vi var kommet over, stoppede jeg ved den første frakørsel for at checke med kortet. Det foregik i forlygtens skær i en stiv blæst, så siderne blev revet ud af kortbogen. Her fik jeg så spurgt, om hvad han ville sige før. Han sagde: "Far, nummerpladen er fløjet af!" Jo, ved nærmere eftersyn: den var væk. Jeg konkluderede, at det var meningsløst, at lede efter en beskadiget aluplade i denne storm. Så vi fortsatte.

Vi skulle dreje fra ved frakørslen til Vordingborg og køre videre op til Slagelse. Klokken var nu ca. 1 om natten. Det var mørkt, det regnede og der blæste en stiv vind. Sebastian var lysvågen bagpå, nok på grund af min banden! Derimod sov Nicolai på 6 år i sidevognen med hovedet foroverbøjet i en fuldface hjelm. Jeg tænkte lidt over hvor meget vand, der mon var løbet ned i nakken på ham - men hvad skulle man gøre?

Sebastian blev også god til at holde gang i motoren, fordi den kunne jo ikke gå i tomgang de gange jeg ringede til konen for at checke, hvor langt hun var kommet, eller når vi skulle checke kort.

På et tidspunkt ude på de små veje hvor der var meget mørkt, løb den tør for benzin. Fanden stå i det! Frem med reservedunken. Det var umuligt at tanke roligt på grund af vinden. Jeg måtte stille reservedunken på højkant for at kunne ramme tanken. Vi fik gang i jernet igen. Videre!

Da vi nåede til Slagelse, var konen næsten i Nyborg. Tænke, tænke. Hvis hun nu skulle over broen, så skulle jeg betale for en bil plus anhænger 2 gange. Tænke, tænke. Ja, hvis jernet kunne køre hertil, så kunne den også komme over til Nyborg for 105 kr. Med min hovedregning kunne det kun blive meget billigere. Af sted, fik fortalt konen, at hun skulle køre ned til Monarch ved vandet og vente på os. Hun havde jo mere kaffe med!

Navigator, Tom Tom, Føtex og ubrugelige købeforsikringer

I gennem mange år har min kone, jeg samt vores 3 børn på nu 4, 12 og 15 år praktiseret at holde charterferie det ene år og kørselv-ferie det næste år - næsten skiftevis. På en kørselv-ferie via "Dansk fri Ferie" til Ungarn i 2002 snakkede vi om at købe en GPS-navigator.

Det skulle vi have gjort, men med en pris på dengang ca. 8000 kr. gik min nærighed imod mig. På vej hjem fra ferien ved Balatonsøen, kørte vi planmæssigt mod Budapest, hvor vi skulle have taget en af de første afkørsler mod Østrig. Under en overhaling af en stribe lastbiler overså vi denne afkørsel. Derfor måtte vi de næsten 100 km til Buda og så tilbage igen, før vi var på rette kurs. (Hvad gør man ikke for at følge en Shell geostar udprintning) Det var her, at vi besluttede os for at næste lange tur var med GPS-navigator.

De næste par år gik med charter og sondering af navigatore. I en DR2 tv-udsendelse, "Dimser der dur" blev det gjort klart at TomTom programmet var det bedste². Den 24. januar 2005 havde Føtex en HP 1710 med Vesteuropa og TomTom version 3.

Indkøb

Jeg kørte til Føtex i Middelfart, fordi den var udsolgt i Fredericia. Jeg fortalte ekspedienten at den skulle indvises på en ferie til Belgien. Her lovede han mig (akkurat som ekspedienten i Fredericia), at det var en brugervenlig model, hvor man stillede destinationen hjemmefra, og så skulle den nok finde vej over landegrænserne til Belgien uden problemer. Så denne købte jeg inklusive 4 års forsikring; pris ialt 3799 kr.

Skandinavien var præinstalleret på et 256 MB SD-kort sammen med en backup styre (EX fil). Vesteuropa lå på flere CD'er, hvor jeg brugte en weekend på at få gjort brugbar, fordi de var oversikrede med genbekræftelseskoder. Koder, der skulle mailes frem og tilbage til producenten, inden jeg kunne installere de lande som jeg ville få brug for.

Her anbefalede HP et 512 MB kort. Jeg vurderer dog, at 512 MB det var for lidt til at indeholde disse lande, som jeg senere ville få brug for. Jeg kontaktede HP's hotline og fik grønt lys til at bruge et 1GB SD-kort. Det kunne jeg sagtens, men brugte jeg et større kort ville navigatoren muligvis ikke fungere optimalt. Derfor købte jeg et 1GB til dengang 799kr.

Ibrugtagning – og skuffelser

Fire måneder senere skulle vi bruge navigatoren for første gang på ferie til Belgien. Her fandt vi så ud af at version 3 udgaven kan man kun navigere og stille destination i *ét land*, og det er det land man befinder sig i. D.v.s. at vi først kunne taget navigatoren i brug, når vi kørte ind i Belgien, fordi vi jo ikke kendte grænseadresser i Tyskland.

På et tidspunkt måtte jeg få den nulstillet & genstartet, fordi billedet 'frøs', men ellers fungerede den fint i Beneluxlandene. Navigationsbilledet er utrolig detaljeret, og der kommer i god tid besked om, hvor der skal drejes o.s.v. Modellen har en forfærdelig

² TomTom er et hollandsk firma startet af to unge studerende i 1991. Hjemmeside www.tomtom.dk. Verdens største TomTom-forum er dansk: www.tomtom-user.dk. Generel sammenlign af GPS'er på <http://thegpsguy.info>

Verdens største encylindrede, serieproducerede MC

Finn Olesen¹ skrev til mig: "Jeg syntes lige du skulle se mit vinter/forårs projekt.

Jeg købte to stk defekte DR800 via Ebay og fik bikset en brugbar model sammen. Den ene havde defekt gearkasse og den næste defekt knastaksel.

Denne Suzuki er verdens største en-cylindrede, serieproduceret motorcykel 800 cm³. Den overraskede mig lidt, dengang jeg efter at have betalt afgift, og havde fået den på nummerplade, skulle prøve den af også på en grusvej. I tredje gear kørte jeg stille afsted med tredjedel gas. Da jeg kørte tilbage igen, kunne jeg se, at den havde lavet punkterede stiplede hjulspænd i grusvejen for hvert stempelslag. Sikke et drejnings-moment!

Når selvstarteren aktiveres åbner jeg pga. den høje kompression en ventil i topstykket, ellers kan selvstarteren ikke drive *der Dampfhammer* rundt. (øgenavnet på modellen

i Tyskland) Jeg har fået at vide at der køre ca. 10 stk DR800 i Danmark.

Min fire-årige datter var ved at gå i chok, da jeg fortalte hende at det snart var slut med at blive afleveret i sidevognen ved børnehaven. Der er fra 1. august sat en ny chikaneregel i kraft om at personer der sættes i sidevognen ikke kun er dækket ind af førerens ansvar, men skal side i sele - hvis de er under 135 cm høje (også vist nok under 17 år)

Jeg har undersøgt hos T.Hansen og opdaget, at de ikke sælger disse seler. Kan man ikke bruge en midtersele fra en gammel bil? eller skal det være MC-forhandlerens sikkert eneste model i DK til (som de sikkert også skal have ansvaret for monteringen af)? Jeg kunne jeg forestille mig en pris på 2500 kr. I heldigste tilfælde er jeg meget interesseret i denne midter/hoftesele."

/Finn

Redaktøren: Jeg deler Finn glæde ved (store) en-cylindrede motorcykler og ønsker ham til lykke med anskaffelsen. Hvad angår den noget besynderlige (og for pygmæer og buskmænd diskriminerende) lovgivning om legemshøjde på motorcykel er jeg ikke kompetent til at besvare dine spørgsmål, men det kan jo være, at der i vore læserkreds sidder et medlem, der kender svaret.

/Erik P

¹ Yep – det er den Finn Olesen, der startede vores klub.

I vide kredse spørges der: "Hvad blev der af molotovstafetten?" De efterfølgende rapporter fra KGB er meget følsomme, og Generalsekretæren forventer medlemmernes fulde diskretion til gengæld for at være opdaterede.

FORTROLIGT

Ikke til offentliggørelse

Kørsel med cancerramte børn forløb med sædvanlig stor succes, trods modarbejde af en tåbelig lov om sikkerhedsseler i sidevogn samt minimumshøjde for passagerer.

I dette tilfælde var vi mange, der satte et kilp i kørekortet på spil - længe leve den offentlige ulydighed.

Efter denne spændende okkurrens drog 3 frygtløse russere ud på en absolut hemmelig mission. Turen gik til Dyssegård i Vangedeområdet til kammerat Allan.

Missionen lød på generobring af den hos Allan strandede molotovcocktail. Medens to af de tre kollaboratører (Hattemageren & Villiam) snedigt opholdt Allan med snak og teknisk rådgivning på hans russer, listede 3. kollaboratør (Oliesheiken) sig langs lagusterhækken ind på den private del af matriklen og erobrede stafetten.

Efter forsvarligt at have skjult omtalte klenodie i sidevognen, blev der af sidstnævnte givet et hemmeligt tegn til de 2 medsamensvorne, hvorefter vi i hast forlod kammerat Allans domicil. Den beslaglagte erobring er nu på et hemmeligt sted i området KGB nord. Offentliggørelse om det videre forløb/evt. lovændringer med hensyn til stafetregler, vil der efterfølgende blive fulgt op på.

Med kammeratlig hilsen
Befrielsesgruppe Nord

TIL ORIENTERING FOR ALMENHEDEN

(Knap så fortroligt)

På Fynstræffet var der mange, der spurgte til, hvad der var sket med Molotovcocktailen. En hurtig undersøgelse viste, at den befandt sig hos medlem Allan Nyring i Dyssegård og havde været der siden april.

Kammerat Allan blev ringet op og kunne berette, at han havde fået overdraget den til en familær konfirmationsfest uden at ane, hvad det drejede sig om og var iøvrigt immobil i motorcykelhensende. Han ville være lykkelig for at slippe af med den, og således blev det.

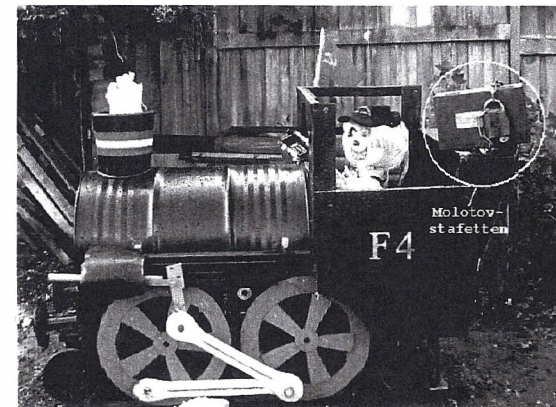
Med kammeratlig hilsen Oliesheiken

KLASSIFISERET TOPHEMMELOGT

Efter tilbageerobringen af Molotovstafetten er der opstået frygt for at området KGB nord ikke er et 100% sikkert sted at gemme den. Der er derfor truffet beslutning om, indtil videre, at skjule den på et topheimeligt sted mellem Bajkalsøen og Vladivostok.

Stafetten er afsendt med den Transsibiriske jernbane. Det lykkedes vores udsendte fotograf at være på pletten da toget afgik fra Sverdlovsk i Ural.

Med kammeratlig hilser
agent 750 Oliesheik

Vi fik fyldt russeren op. Afsted i stik modvind over broen. Vanddråberne slog hammerhårdt på kinderne, og fanden stå idet. *Alle* lastbilerne overhalede os! Ikke engang slipvinden kunne vi bruge. Jeg tror, at vi kørte med 1½ cyl og cirka 60 km/t over Storebæltsbroen.

Vi fandt hinanden, og hjalp hinanden med at få motorcyklen på anhængeren. Jo og så måtte jeg gerne køre hjem med 100km/t. Jeg tømte kaffekanden! Vi var hjemme ca. kl. 4 om morgenen. Døde alle mand.

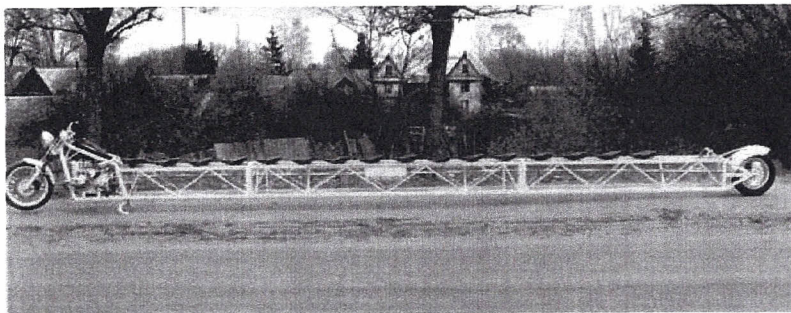
Næste morgen ved 10-tiden kørte jeg cyklen på anhængeren ud til en gård, hvor jeg parkerede den. Jeg var nu officielt i skilsmissetanker med jernet. Ja der blev faktisk først pillede ved jernet igen efter sommerferien – midt i august.

Til slut skal siges at kl. 14:00 den samme dag, fredag var bussen pakket (en Kia Carnival) og ja (Søren den starter jo hver gang, ikk !!) med 3 unger, den anden forælder, der selv ville køre, hans søn og mig. Afsted nedenunder gennem Slesvig-Holsten. For derned skulle vi! Konen rystede igen på hovedet!

Så Jer, jeg snakkede med dernede i Pütnitz om fredagen, forstå mig - jeg var meget træt! Den sidste ting, jeg må jo nok også indrømme, er at konen har noget til gode ved mig. Kontoen er vist i minus.

Venlig hilsen familien
Schweder i Skanderborg

P.S. jeg er begyndt at køre på Jernet igen, så lad os se. Jørgen, jeg er imponeret over din fine BMW-motor. Drømmer om den om natten. Ja, vi skal også derned igen til næste år, og måske tilmed på en russer?

masse muligheder ud over at være navigator, og det tror jeg kan forvirre mange.

Da vi kom hjem brokkede jeg mig til Føtex over, at produktet ikke kunne bruges på den måde, som ekspedienterne havde lovet mig vedrørende navigation på kryds af grænser. Her fik jeg at vide, at der ikke var returret så sent i forløbet Måske er det derfor, at TomTom tilbud ligger uden for feriesæson?

Jeg prøvede igen ..

Sidste sommer skulle den ud over charterferie, bruges under en ferie til Italien. Først nede i Italien blev den atter taget i brug, men her frøs billedet flere gange, hvor den skulle nulstilles & genstartes. GPS-signalet begyndte nu også flere gange at falde ud på trods af skyfri himmel. Den sidste gang den blev nulstillet & genstartet, skulle den så have en styrefil for at fungere igen. Denne fil lå på Skandinavien SD-kortet i Danmark! Atter en ferie med 1 m² tankstationsvejkort udfoldet i bilen. (Kortet var desværre for lille til at kunne lyd afskærme ugenes skænderier)

Er dette service?

I år kører vi på ferie til Kroatien gennem FDM. Den 25. maj indleverede jeg navigatoren til Føtex i Middelfart for i god tid at få den i tip-top stand. Jeg skrev et brev både til Føtex og HP, der ligner denne artikel omkring oplevelserne med deres produkt (ægteskabs psykologi tester). Et par uger senere ringede de og sagde, at de havde fået den repareret hos HP. Jeg kørte over for at hente den. En ekspedient, Allan fortalte mig at HP havde forklaret skærmen frøs, når man benyttede et 1 GB SD-kort!

Jeg kiggede underligt på ham og på det påståede reparerede produkt, mens jeg fortalte ham at HP havde anbefalet mig et 1Gb kort. Allan havde også fået at vide af mig at det samme var sket med 256 MB kortet. Men nu så jeg så, at GPS antenestikket var leddelest. Jeg blev enig med Allan om, at jeg lige prøvede at tænde for den uden for – og der kunne jeg ikke få GPS-signal!

Hermed sendte Føtex den atter til reparation hos HP, og lovede mig den hurtig tilbage! Det er nu over 1 måned siden, de sendte den anden gang, jeg har ringet flere gange uden godt nyt.

Lavpris, der rykker

Jeg har nu i skrivende stund mistet tålmodigheden med Føtex og deres garantipengepugeri. Her få dage før vi kører til Kroatien, har jeg købt en ny navigato, fordi min egen nok først kommer tilbage efter ferien. Modellen hedder Navigon, og har kostet beskedne 2300 kr. Den virker meget tiltalende, fordi den har indbygget antenne TCM, Øst- og Vesteuropa præinstalleret på 2 Gb kort. Her kan der fra Danmark køres på tværs af alle 38 lande. Det er en Navigator kun til navigation, sat op og klar til brug uden diverse sikkerhedskoder.

Faktisk er den så brugervenlig, at dengang vi kørte i sommerhus, lagde vi vejen forbi Vejle, købte den pakkede den ud, tændte og satte destinationen på Vørupør, hvortil vi skulle. Stemmens lydniveau varierer efter bilens hastighed. De vigtigste informationer om hvor stærkt man må køre, næste afvigelse o.s.v. fremstår meget tydeligt. Modellen har desværre også advarsel om politiets fartkontrolsteder. Det er ikke sikkerhedsmæssigt etisk

glædede mig rigtig.

Cyklen blev pakket torsdag. Jeg skulle have Sebastian bagpå, og Nicolai i sidevognen. Det var Nicolais første tur. Jeg havde denne gang fået overtalt flere til at komme med, bl.a. Henrik Neumann her fra Skanderborg, men hans russercykel åd det ene stempel aftenen før. Det så mærkeligt ud. Og så havde jeg Hans og hans søn, som går i samme klasse som Benjamin, så de kunne tage ham med i bil og køre uden om. Henrik er i den lykkelige tilstand, at han også har en *rispisker*, så han tog den! Farisær!

Vi tog af sted torsdag eftermiddag ca. kl.16 til Spodsbjerg på Langeland. Henrik ville slå sig til senere. Han gad ikke køre med mig med mine 90 km/t, men ville køre over Fyn på motorvejen til Odense og så ned mod Langeland.

Vi ankom først til Spodsbjerg - tidligere end den aftalte afgang. Så vi var ved at komme over før Rispiskeren var ankommet, men i sidste øjeblik ankom han. *Køb en russer!*

Indtil nu havde der været tørvejr. Halvvejs over vandet begyndte det stille at regne, og det skulle aldrig ophøre!

Vi kom i land - alt perfekt - og kom af sted. Måtte lige have en tår af reservedunken, men efter 5 km kom der en benzintankopfyldning. Herefter af sted. Regn, regn og regn. Ankom til Nykøbing Falster. Regn og nu afsted stik syd. Ved ankomsten til Gedser lød mit jern mærkeligt. Jeg genkendte lyden - kunne næsten ikke gå i tomgang. Tolderne har et meget fint halvtag *med lys*. Perfekt, værktøjet frem. Ingen vand i karburatoren, masser af gnist, så det var nok kompressionen. Klokkeren var nu omkring 21.

Jeg besluttede mig for ikke at køre videre, men Henrik ville fortsætte. Jeg ringede hjem til nogle venner, der alle var optaget med gæster eller skulle tidligt op (Venner? haha). Så var det, at jeg kom i tanker om min kone. Hun lå jo kun og hyggede sig derhjemme med to af drengene, så hvorfor ikke. Jeg ringede til konen og fortalte, at jeg gerne ville afhentes her i Gedser med det samme! Der blev godt nok stille i den anden ende. Jeg lokkede så med, at hun kunne jo tage en friskbrygget kaffe med i bilen, men hun skulle først have vække de to andre drenge. De var gået i seng (jeg har 4 drenge). Derefter hun ville gøre sig klar. I mellemtiden fik jeg en kammerat til at gøre en anhænger klar til min kone, når hun kom forbi. Alt var planlagt. Afsted!

Men jeg kunne også godt se, at det ville gå nogle timer før hun ville ankomme

På dette tidspunkt kan generalsekretæren alias redaktøren ikke styre sig, men har lidt erfaringer at bidrage med:

For nok 3 år siden købte jeg i Bilka en GPS-navigatør af fabrikatet Medion model PNA240 for noget i retning af 2700 kroner. På det tidspunkt var prisen lidt at et kup, og jeg havde forinden på internettet søgt på modellen og kunne se, at f.eks. nordmændene var rigtig godt tilfredse med produktet.

Med sådan et stykke teknologi kommer det undersøgende legebarn op i mig. Hos os er det således, at jeg kører motorcykel. Edith kører bil. En vældig god start er at sætte GPS'en til at finde steder, som vi *sagtens kan finde uden GPS*. På den måde afslører den sit rutevalg med mere, og det er bestemt ikke spild af tid. Jeg fandt ud af, at uanset hvor jeg ville hen, så mente "frøken Strix" at den bedste start altid ville være at køre ind til Viborg og på en af hovedvejene - også når der var både 5 og 7 km at spare.

Hvis man tager GPS'en i hånden og går væk fra vejen, så tror den ikke på sine egne signaler. Positionen nærmest klæber til landevejen indstil den usynlige elastik springer og positionen markeres ude på marken eller i skoven.

Perfekt opdaterede kort er i sagens natur en umulighed. Der kommer nye rundkørsler og omfartsveje, som frøken Strix er uvidende om.

Det er altid klogt at have en god idé om ruten i store træk. En vældig god ting ved GPS'er er, at man kan nægte at følge anvisningerne og så køre den vej, man finder mest fornuftig. I starten laver frk. Strix en helvedes ballade "Vend bilen nu" og "Tag vejen til venstre om 300 meter", men til sidst falder hun til ro og finder ud fra ens position en ganske fornuftig rute. Sådanne manøvrer kan være nødvendige, hvis veje er blevet ensrettede siden kortet frk. Strix følger blev lavet.

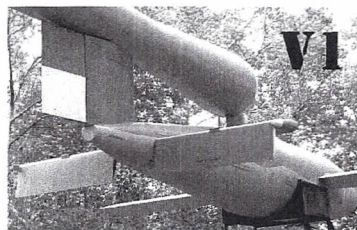

Selvom man ikke kender nøjagtige adresser f.eks. i Tyskland, kan man alligevel få hjælp af GPS'en. F.eks. var vi ude på de små veje øst for Pütnitz og skulle videre til Rügen. Jeg satte destinationen til byen Sassnitz, hvorefter vi uden videre vrøvl blev dirigeret gennem Stralsund og over til Rügen.

Erik P

særdeles rundhåndet delte ud af fadøllet. På den tilstødende svalegang var der om aftenen grill og kammeratlig hygge. Også en smuttur til Polen blev det til, inden vi pakkede og sagde farvel til Oksana og Udo for derefter at drage nordpå langs grænsen op til øen Usedom.

Efter at have kørt gennem byen af samme navn som øen, kom vi til byen Korswendt få kilometer fra grænsen til Świnoujście, hvor vi fandt en udmærket campingplads. De næste par dage besøgte vi tekniske museer samt mindeparken Golm, Tysklands største kirkegård for krigsofre af både civile og militære efter det ufattelige og alt ødelæggende angreb af både russiske og allierede styrker marts 1945.

Trods regn havde vi nogle dejlige dage i området, dog måtte vi den sidste dag her, grundet regnen, ty til pladsens fællesstue. Det lod sig dog gøre at grille udendørs og bringe maden ind, hvorefter vi havde en helt igennem livlig aften, hvor vi også besluttede, at hvis der ikke var bedring i vejret, ville vi pakke næste dag, køre op til Peenemünde og besøge kraftstationen, hvor bl.a. V1- og V2-bomberne blev fremstillet.

Og således blev det. Næste dag blev det til opbrud og nordpå til Peenemünde til et meget interessant besøg på museet. Derfra den lange vej gennem Greifswald og Stralsund. Kort efter Stralsund tankede vi og kørte derefter den sidste bid til Rostock og færgen. Ved billetlugen kørte jeg ind til en ledig luge, viste min returbillet og kom igennem med det samme og blev vist ned til bane 45. Her blev jeg sammen med fire andre motorcykler vist direkte ned til færgeklappen i forvisning om, at de andre bare fulgte med. Færgen var forsinket, og man ville åbenbart have os klar til at køre ombord, så snart færgen lagde til.

Bag mig blev nu opmarcheret busser - altså ingen chance for at bryde ud, hvad jeg ellers havde mest lyst til, for hvor blev mine rejsekammerater af? Det viste sig senere, at de var rendt ind i en 100% skrankepave, som mente, at færgen var udsolgt, og de lige så godt kunne fortsætte til Puttgarden. En påstand han holdt så vedvarende, at vennerne ikke nåede færgen. Men det gjorde jeg, og jeg følte mig meget alene og afgjort også temmelig skamfuld over, at jeg var den eneste, der kom med. De andre kom så med 2 timer senere - altså ankomst Gedser kl. 22.

Telefonisk havde jeg dog aftalt med de andre, at jeg bare skulle fortsætte mine sidste 190 km nordpå til Tisvildeleje. Haltede de sidste 70 km med en motor, der lød som larvefødderne på bæltekøretøjerne i Pütnitz (har i skrivende stund endnu ikke fundet ud af hvorfra "musikken" kommer). Alle kom dog hjem, en enkelt (jeg har lovet ikke at sige hvem, men motorcyklen har et meget ugudeligt navn) måtte 50 km før hjemmet hentes af Dansk Autohjælp.

Kaj Erik og Søgård tog afsked med de øvrige i Nykøbing Falster. De skulle vest på over Lolland til færgen i Tårs, men da de ankom dertil, var den sidste færge netop sejlet, og den næste sejlede ikke før næste dags morgen. Disse 2 prægtige russermænd slog sig da ned på bænkene i ventesalen kun for kort efter at blive smidt ud af den lokale latrinordnans, der i bøsse vendinger fortalte, at der blev låst, og her kunne de ikke være. Ude i regnen stod nu vores 2 slukørede venner, indtil en frelsende engel i form af en sød ung dame fra færgen kom forbi og spurgte, hvad de lavede der. Ja vi venter på færgen - så kan I vente hele natten, var svaret. Men enden på det blev, at de blev inviteret hjem til skønjomfruen, som dog formanede dem om, at de ikke skulle prøve på at blive for friske, for hun havde sort bælte i karate og havde for resten også jagttegn! - Og således blev det.

DANSK URAL/DNEPR MOTORCYKELKLUB

Bestyrelse per 1. januar 2008

Generalsekretær, Medlem nummer 7

Jørgen Refslund Hansen, Pårupvej 195, 3250 Gilleleje
4830-2192 mobil:2332-1498 email:refslund.hansen@get2net.dk

Kasserer, medlemskartotek, Medlem nummer 250

Viola Simonsen, Hillerødvej 30 3550 Slangerup
4733-5115 mobil:3123-5015 email:violasilmonsens@hotmail.com

Bestyrelsesmedlem, korrespondent til klubbladet, Medlem nummer 203

Søren Westborg, Gyvelbakken 2, 3220 Tisvildeleje
4870-7406 mobil:2468-9733 email:s.westborg@sol1.dk

Bestyrelsesmedlem, redaktør af klubbladet, Medlem nummer 213

Jørgen Bentsen Sørensen, Solnavej 26, 2860 Søborg
4841-1305 mobil:3062-7771 email:jorgen@dneperside.dk

Bestyrelsesmedlem, Medlem nummer 69

Carsten Schweder, Pilevej 3, 8660 Skanderborg
8651-0072 mobil:4159-1414 email:cshweder@mail1.dk

Bestyrelsesmedlem, Medlem nummer 198

Kim Jensen, Kronjydevej 53, Støvring, 8900 Randers
8644-1961 email:86441961@get2net.dk

Bestyrelsesmedlem, Medlem nummer 380

Jørgen Pedersen, Østermarksvej 25, 5260 Odense S
6596-1305 2666-5307 email:JFLP@privat.dk

Suppleant, Medlem nummer 383,

Kaja Pedersen, Nøddelunden 4, 5580 Nørre Aaby
6442-2277 email:kajafred@mail.tele.dk

Tidligt torsdag morgen samledes vi hos Villy og Viola i Slangerup. De friske russere var Villy/Viola, Villiam/Ann Mari, Søgaard, der havde taget den lange tur fra Oksbøl til Lyngby, hvor han havde overnattet hos Villiam og Ann Mari. Derudover Jørgen (Antikrist), Sejer samt undertegnede - alle 8 fordelt på 6 sidevognsmaskiner, sidst, men ikke mindst, var der Henrik på sin solo BMW. Han dannede en sikker fortrop på hele turen og Reinhard, ligeledes på solo BMW, dannede en lige så sikker bagtrop.

Et skønt sammensat hold af 10 vejrbitte russere, hvor alderen svingede fra 51 til 75. Søgaard var blevet degraderet som alderspræsident. I stedet havde seje Sejer overtaget denne ærefulde titel.

De første 80 km sydpå var det, som det har været hele sommeren - regn. Men syd for Køge klarede det op, og resten af turen til Gedser forløb i næsten tørvejrsforhold.

Ved billetteringen i Gedser var det sidste år Jørgen's Antikrist, der her ikke ville længere og måtte lide den tort at blive transporteret hjem igen. I år var det så lige ved at være mig, der stod for tur - kom dog med færgen i sidste øjeblik, men blev skubbet i land i Rostock. Problemet viste sig at være fjederen til den manuelle tændingsindstilling, der havde forvildet sig ud og periodisk ramte knikserkontakten. Periodiske fejl er noget møg, og det kostede en time at lokalisere og udbedre fejlen, før vi kunne komme videre.

Ankomsten til Pütznitz fik vi anvist det, man snart kan kalde den sædvanlige danskerplads. Da vi allerede var der torsdag, var vi nogle af de første, men snart efter og følgende dage kom flere til - gamle som nye kammerater fra hele landet.

Selve Pütznitz-træffet er der gennem årene skrevet så meget om, så jeg vil blot henvise til billederne på hjemmesiden nævnt sidst i nærværende artikel. Blot skal lige nævnes sloganet: en gang Pütznitz altid Pütznitz, eller for andre: en gang Pütznitz aldrig mere Pütznitz.

Jørgen Hattemager ankom på sin 750 og søster Jette på kinøjermodel. Desværre har hun endnu ikke fået sin IFA-motorcykel til at gå pålideligt. Det ville ellers have været et flot indslag i danskerlejren.

Også Kaj Erik fra Ringe ankom. Meningen var, at han skulle følges med os 10 videre til Bismark/Polen efter Pütznitz. Han fortalte, at maskinen havde gået lidt mærkeligt her til sidst, men det ville han undersøge følgende morgen. Teltet blev rejst, og han og jeg fik som så ofte før et par hyggeøl.

Måske mere end et par, for det var da gået hen og blevet midnat, da vi opserverede

Spørgeskemaet

Telefonen ringede. En ung damestemme spurgte: "Er der fornyligt nogen i husstanden, der har fejret fødselsdag?"

"Hvorfor spørger du om det?", tillod jeg mig at svare.

"Jo, vi er i gang med at lave en telefonundersøgelse, og jeg håber, at du gerne vil være med"

"Kan man ringe tilbage til dig?"

"Nej, men du kan ringe på dette her nummer ..", og hun gav mig et københavnertelefonnummer.

"Jamen det er jo i København, og du taler jo fynsk. Du sidder altså og ringer fra Fyn"

"Ja, det gør jeg faktisk", indrømmede den unge dame.

"Hvor har du mit nummer fra?", ville jeg gerne vide.

"Jeg har slet ikke dit nummer. På min skærm står et meningsløst tal.." Hun læste et meget langt tal op for mig. "Vil du deltage i undersøgelsen"

"Det her lyder mere og mere mystisk", svarede jeg. "Må jeg lige tænke lidt over det". Jeg lagde telefonen på bordet og gik lidt rundt i stuen, aflæste barometret og kradsede mig i hovedbunden. Efter en rum tid gik jeg tilbage til røret og tog det op. Hun var der endnu. Jeg kunne høre hende trække vejret. En stønner? Jeg sagde ikke noget.

"Hallo, er De der endnu?", ville hun vide. Nu var vi blevet De's og nervepresset var blevet hende for meget.

"Jo, jeg er her endnu"

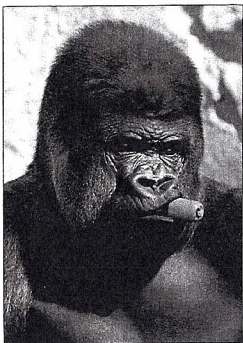
"Vil de deltage i undersøgelsen", spurgte hun så.

Med meget rolig stemmeføring sagde jeg så langsom og tydeligt: "Du ved jo godt, at jeg er psykisk syg?"

Ups! Den havde hun ikke regnet med. "Jamen, der er jo ingen, der tvinger dem til at deltage i undersøgelsen."

"Det tror jeg heller ikke jeg vil, så jeg vil gerne sig farvel og tak for denne gang" Jeg lagde røret på. Ikke så dårligt. Jeg havde sørget for, at hendes job denne aften ikke var så kedeligt, som de andre dage.

Redaktørens ævl

Samtidigt med at et EU-direktiv gør det muligt at lade en go-cart indregistrere og efterfølgende forsynet med nummerplader kan kaste sig ud i trafikken blandt kæmpestore firehjulstrækkere, Scania Vabis lastbiler og tankvogne fra Arla, har vore intelligente lovgivere lavet en lov, der gør livet rigtigt surt for ejere af sidevogn, der vil give deres børn og børnebørn en køretur. Jeg skal ikke tvære mere i det, og jeg ved at såvel Touring Nyt og Dansk Sidevognsklub er gået energisk til denne sag. Om det ikke hjælper, så burde vi, MZ-klubben og Nimbusfolket – alle klubber med mange sidevogne – kaste os ind i sagen.

Jeg skrev firehjulstrækkere. Er jeg den eneste, der på landevejen har observeret alternativ & aggressiv kørsel hos ejere af Suzuki Gran Vitara? Det er sandeligt folk, som vil frem; koste hvad det vil.

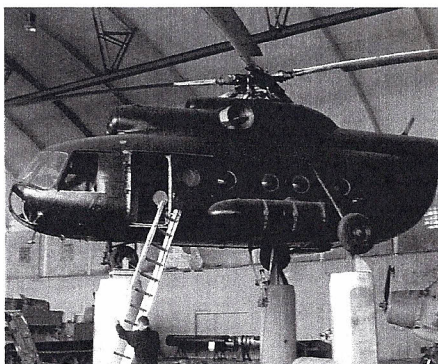
Bro over Kattegat?

DSB har forelsket sig i en bro over Kattegat via Samsø. Når vi lige forbigår ligegyldige detaljer, som at broen fuldkommen vil ødelægge den dejlige ø Samsø, så må jeg som Generalsekretær gøre folketingset opmærksom på, at de går i for små sko. Nej lad os male med den brede pensel og starte et projekt, der kan matche den Kinesiske Mur. Jeg foreslår en bro, *der forbinder Skagen med Leningrad* (øh – Skt. Petersborg).

Jeg forestiller mig dette storslåede projekt via Erholmene, Læsø, Anholt, Ven, Amager, Bornholm og Øland ind til Skt. Petersborg.

Pütnitz

Jeg var forhindret i at komme til det store træf i år, men det lykkedes mig dog sammen med Edith at komme forbi senere. Som altid er der sket ganske synlige forandringer fra år til år. Det som Torsten Meier med rette var mest stolt af, var at man havde samlet en sovjetisk MI-8 helikopter af stumper fundet de mest forskellige steder.

Vi gik over i hangar III for at se på dyret, der stod monteret på tre betonsøjler. Torsten fandt en vældig lang aluminiumsstige frem, og inviterede os indenfor, hvor Edith og jeg blev placeret i cockpittet. Torsten tændte for instrumentlyset, og et utal af instrumenter med kyrilliske bogstaver lyste med et rødt lys. Dernæst demonstrerede han, hvorledes vi havde hver sit søgelys, vi kunne kontrollere. Sidste lille finesse var et kortvarigt lydband af helikopterlyden, der gik i gang, hvorefter at de lange

KALENDER

7. - 9. september 2007 - Russertærf på Langeland

På Ristinge Camping, Ristingevej 104, 5932 Humble – telefon 6257-1329. Du kan lige nå det! Hjemmeside www.ristinge.dk Tilmelding er unødvendig. Der er teltpladser og hytter til lavsæsonpriser.

21. - 23. september 2007 - 4. Østblokmotorcykeltræf på Samsø

Der er adgang til hytterne fra fredag klokken 14. Til dette populære træf er der i skrivende stund 13 tilmelte: Jens Bondemand, Ole & Jonna med sønnerne Kenneth og Jesper, Thøger, Ella & Jørgen Hansen fra Løgstør sammen med Carsten & Helle.

Husk at medbringe et-eller-andet til det store kolde bord fredag aften kl. 19, læs i øvrigt på www.dnepr.dk/grafisk/kalender/samsoe.

Du skal ikke holde dig tilbage for at tilmelde dig træffet blot fordi du f.eks. ikke har en køreklar russer. Tværtimod er det en vældig god mulighed for at møde andre klubmedlemmer og at høre deres erfaringer (for ikke at snakke om det hyggelige selskab og den gode mad. Generalsekretæren vil være på motorcykeltur til Rumænien og er først hjemme ca. 20. september. Email til ural@dnepr.dk

